

Joan. VI. 60—71.

Paljo Jeesusse jüngridest, kes sedda kuulsid, ütlesid: sesinnane könne on kóowwa, kes woib sedda kuulda? „Agga mis siis, fui teie náte innimesse Poia siína ülles minnewad, fus ta enne olli? Waim on, kes ellawaks teeb, liíha ei fólba kuhhogi; need sannad, mis ma teile rágin, on Waim ja ello; agga monningad on teie seast, kes ei ussu mitte;” sest Jeesus teadis algmisest, kes need ollid, kes ei usknud, ja kes se olli, kes tedda piddi árraandma. — Sest aiast láksid paljo temma jüngridest tagasi, ja ei kóondind mitte ennam temmaga. — Simon Petrus agga útles: „Issand, kelle jure peame meie minnema? Sul on iggarwesse-ello sannad!”

Joan. VII. 1—19.

Jesus ei jánuud mitte Kapernauma-liína, waid käis Kalilea-maad läbbi, sest et Juda mehhed tedda púüdsid árratappa. Agga Juda rahwa lehte-maia púhha olli liggi. (Lehte-maia púhha púhhitses Juda rahwas súggisel,

mállestusseks, fui nad förbest läbbi käies seál pissofesse maiade sees ellased; — ühtlaase olli ka se lehte-maia púhha tåno-púhha, leikusse eest; need lehte-maiad ollid tore of-sadest kokko punnutud ja seestpoolt keigesuguse falli maia-riistatega ehhitud — nende maiade sees ellas Juda rahwas súggise aial, fui õ ja pááw ühhesuggused pitkad on, ühhe náddala). — Kesk púhhaade aial láks Jeesus ülles púhha fotta ja öppetas. „Efs Moses olle teile kásfo-öppetust annud, ja ükski teie seast ei te kásfo-öppetusse járrele? miks párast otsite teie mind tappa?”

Kelk sedda, armad luggejad, mis meie praego Jeesussest olleme nimmetanud, Joan. VI. peatükist senni fui VII. 1—19 salmist sadik, et ta teist fordă olli Kalilea-male lainud, et ta 5000 meest olli söörnud, et ta rahwast öppetas Kapernauma-liínas, púhhas koias, et temma jüngrid ósel laewa peál ollid ja temma nende jure kóondis, et ta Kalilea-maad läbbi käis, seált árraláks ja lehte-maia